

A close-up portrait of Bastiaan Ragas, a man with short, light brown hair and blue eyes, smiling warmly. He is wearing a light blue button-down shirt under a dark grey, textured vest. The background is a plain, light color.

Bastiaan Ragas

OVER SEKS EN ZWANGERSCHAPPEN

TEKST TESSA DE WEKKER FOTOGRAFIE NICK VAN ORMONDT

Deze zomer kwam zijn boek *Maar je krijgt er wel heel veel voor terug* uit en dit najaar is hij te zien in de theatervoorstelling *Help! ik heb mijn vrouw zwanger gemaakt*, naar het gelijknamige boek van Kluun. Thema's als bakfietsvader, agendaseks en sterilisatie gaat hij niet uit de weg. Bastiaan Ragas (1971) wordt al de mannelijke Daphne Deckers genoemd. Hij moet er een beetje om lachen. "Ouderschap is wel mijn thema dit jaar ja. Niet gepland, hoor. Ik ben de Bijenkorf niet." >

Je hebt zelf vier kinderen. Is je rol in *Help!* je op het lijf geschreven?

“Zo zou je dat kunnen zeggen. Toen ik een paar jaar geleden het boek van Kluun las, vond ik dat zo herkenbaar en grappig. Het is met zoveel ironie en zelfspot geschreven. De man in zijn totale onhandigheid, vol schromelijke zelfoverschatting. Dat had ik ook de eerste keer. Niemand had mij ooit verteld hoe het werkelijk was om vader te worden. De roze wolk bestaat bijvoorbeeld niet. Het is iets heel groots, een wonder, maar geen roze wolk. Ik vond het heel intens, heftig. Ik dacht dat mijn hele leven hetzelfde zou blijven, maar dan met een kind. Ik had me nooit gerealiseerd dat het zo'n impact zou hebben. De oudste is inmiddels tien, dus ik ben er wel aan gewend. Maar die aanpassing ging wel met horten en stoten.”

In *Help!* speel je een man die vader wordt. Dorien Haan is je zwangere vrouw. In de aankondiging staat: 'Je bent als toeschouwer deelnemer aan deze avond. Samen worden hormonale ervaringen gedeeld en sekstaboes doorbroken.' Wat kunnen we verwachten?

“Het is een heel levendige voorstelling. De rollercoaster van negen maanden wordt in anderhalf uur behandeld. Het gaat over kinderen krijgen, dus sowieso over seks, maar ook over liefde, je relatie en de bevalling. Het is zo herkenbaar, daarom spreekt het ook aan. De grappen ga ik nog niet verklappen, maar er kan veel gelachen worden. Juist omdat iedereen de situaties herkent. De onhandigheid van de man, seks tijdens de zwangerschap, wil je eindelijk eens een avondje alleen met je vrouw zijn, komt je schoonmoeder langs, dat soort dingen. Een soort cursus over het leven tijdens een zwangerschap.”

'De roze wolk bestaat niet'

Hoe gaan mannen straks de zaal uit? En vrouwen?

“Mannen herkennen zichzelf én hun vrouw. Ze verlaten de zaal denkend: *ja, zo is het precies*. Vrouwen kunnen zien hoe het voor mannen is. Tijdens de zwangerschap is het niet het juiste moment om het erover te hebben hoe het voor een man is. De vrouw heeft een kind tussen haar benen, die denkt: *zit niet te zemelen man!*”

De schrijfstijl van Kluun is heel direct. Is dat geschikt voor in het theater?

“Absoluut. Zijn boek is de basis. Hij schrijft met zoveel zelfspot en ironie. Hij is recht voor zijn raap. Hij spreekt de taal zoals mannen denken en praten. Dat is heel geschikt voor het theater. Met de muziek van Veldhuis en Kemper erbij is het een mooie voorstelling geworden. Het is muziektheater, maar het heeft ook wel iets weg van cabaret. Ik weet niet of je er met je opa en oma en je kinderen naar toe moet. Sommige dingen zijn natuurlijk best gênant.”

Dat geldt ook wel een beetje voor je boek. Daarin schrijf je over mogelijke sterilisatie en agendaseks. Dat is heel persoonlijk en vervolgens word je er bij de bakker op aan gesproken. Vind je dat niet vervalend?

“Dat interesseert me geen flap. Sterker nog: ik vind het hartstikke leuk. Het zijn hele menselijke, herkenbare dingen. Daarin zit ook de kracht. Mensen lezen het en denken: *o, gaat dat bij jullie ook zo?* Ik was er meer mee bezig of mensen het een leuk boek zouden vinden.”

Dat vinden ze, want er zijn er al veel verkocht.

“Het enorme succes heeft me eigenlijk wel verrast.”

Je wordt al de mannelijke Daphne Deckers genoemd.

“Daphne was de eerste die als vrouw eerlijk over de bevalling schreef. Dat het allemaal niet zo leuk was, dat het is alsof je een wasmachine door het zolderraam probeert te duwen. Zij was de eerste die dingen bij naam noemde. Ik ben de eerste die zegt: *voor een vrouw is het zwaar, maar voor een man is het ook niet niks hoor*. Ik vond er geen bal aan, die zwangerschappen. Begrijp me niet verkeerd: ik vind het fantastisch om vader te zijn. Ik heb niet voor niets vier kinderen. Al mijn geklaag moet je ironisch opvatten. Het gaat erom dat het voor een man ook een hele schok is.”

Jij bent veertig jaar en hebt er een hele carrière op zitten. Je begon in een boyband, speelde in musicals, maakte solo-albums, je bent inmiddels ook schrijver en je bent zelf de producent van *Help!* Wat vind je het leukst?

“Ik vind het allemaal leuk. Juist die afwisseling heb ik nodig. Het is altijd mijn ideaal geweest me op al die vlakken te ontwikkelen. Ik vind het leuk om nieuwe dingen te proberen. *Help!* wordt mijn eerste eigen productie. Dat is spannend, maar ook een logische volgende stap. Je kunt dan dingen zelf bepalen. Zo wilde ik de kaartjes betaalbaar houden. Ze kosten rond de 20 euro. Mensen die kinderen hebben en samen eens een avondje weg willen, gaan echt geen 70 euro betalen. Bovendien wilde ik de voorstelling compact houden. In anderhalf uur is het klaar. Dat is voor mannen zonder zitvlees, zoals ik zelf. Mijn vader en mijn broer hebben dat ook. Soms zie je allang aankomen dat zij verliefd wordt op hem en dat ze na een paar omzwervingen toch bij elkaar komen. Waarom moet dat drie uur duren? In *Help!* zit een lekker tempo. Als je kinderen hebt, zit je er ook niet op te wachten doordeweeks 's avonds na twaalven thuis te komen. Bijkomend voordeel is dat ik zelf ook niet pas diep in de nacht thuis ben na een voorstelling, haha.”

Acht jaar geleden stond je voor het laatst fulltime op de planken. Dat was in de musical *Drie Muskettiers*. Je stopte toen juist om vaker thuis te zijn. Ga je nu je gezin niet missen?

“Musicals hebben minimaal 350 voorstellingen, *Help!* heeft er 95. Bovendien is Tooske nu niet zwanger. Dat zal ook wel niet meer gebeuren. Vier kinderen vind ik wel genoeg. Er is nu meer rust thuis. Ik vind het vooral erg leuk om op de planken te staan. Het werd wel weer eens tijd.”

De première is op 11 december in Leiden. Daarvóór speel je een aantal try-outs in verschillende theaters in de Bollenstreek. Je bent opgegroeid in Lisse, dus je gaat terug naar je roots.

“Ik vind de Bollenstreek een van de mooiste regio's van Nederland. De natuur, de zee. Ik heb er een fijne jeugd gehad. Ik kan me nog herinneren dat ik veel naar Leiden ging. Met bus 51 als ik het goed heb. Als vijftien-, zestienjarige ging ik naar de Duke. Dat vond ik heel cool, zo'n jazztent.”

22 oktober, Katwijk
11 november, Warmond
10 en 11 december, Leiden
18 februari, Noordwijk

WIN!

Maak kans op 5 x 2 kaarten
voor de voorstelling in Katwijk
Surf snel naar: www.LOS-Online.nl